

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
 Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
 tel/fax: 0232 211 273
 Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
 Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
 Secretar redacție Vasilica Onofrei,
 tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
 redactor_scf@yahoo.com
 www.parohiatomacozma.ro,
 parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programul slujbelor în această săptămână

- **Duminică, 29 mai,**
- ora 8.00, Slujba Sfintei Liturghii
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului
- **Luni, 30 mai,** ora 18.00, Acatistul Sf. Ap. Toma
- **Marti, 31 mai,** ora 18.00, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina
- **Miercuri, 1 iunie,** ora 18.00, Acatistul Sf. Ap. Toma
- **Joi, 2 iunie,** ora 18.00, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina
- **Vineri, 3 iunie,** ora 18.00, Acatistul Sf. Ap. Toma
- **Sâmbătă, 4 iunie,**
- ora 7.00, Slujba Sfintei Liturghii
- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Vă reamintim faptul că Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a slujit în Duminica Tomei, la biserica noastră, sfințind racla în care au fost așezate cele două părțicele din moaștele Sfântului Apostol Toma și ale Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina. Aceste moaște vor rămâne în permanență în biserică, și zilnic, începând cu ora 18.00, se vor rosti acatiste și rugăciuni, credincioși de pretutindeni fiind așteptați să pășească pragul bisericii pentru a se închina. Tot în cinstea Sfinților Ocrotitori ai parohiei, în fiecare zi de sâmbătă, începând cu ora 7.00, se săvârșește Sfânta Liturghie.

Sponsori:

Un nou muzeu în Iași: Muzeul Mitropolitan

Joi, 26 mai, la Centrul eparhial Iași, a fost oficiată slujba de binecuvântare a lucrărilor realizate în cadrul proiectului „Valorificarea turistică a Ansamblului mitropolitan din Iași”, care a vizat reabilitarea a șase monumente istorice, componente de valoare națională și universală: Catedrala mare, Biserica „Sfântul Gheorghe” - vechea Catedrală mitropolitană, Biblioteca „Dumitru Stăniloae”, Reședința și Cancelaria mitropolitană, Căminul monahal „Sfântul Gheorghe” și Casa „Epivotă”.

Slujba de binecuvântare a lucrărilor fost oficiată în Sala „Baptisteriu” a noului Muzeu Mitropolitan de către Preasfințitul Părinte Calinic Botoșăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, în fruntea unui sobor de preoți, în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a numeroși părinți consilieri, a reprezentanților autorităților locale și județene și a specialiștilor ce au contribuit la punerea în practică a proiectului.

După oficierea slujbei și după vizitarea Muzeului Mitropolitan, manifestarea a continuat în Sala „Sinaxar”, unde cei prezenți au vizionat un film de prezentare a Ansamblului mitropolitan din Iași. Au urmat alocuțiunile reprezentanților Mitropoliei Moldovei și Bucovinei și a autorităților locale și județene. În cuvântul său, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan prezentând lucrările și vorbind de importanța acestei realizări, a declarat: „Tot ce s-a realizat este un omagiu adus Sfintei Cuvioase Parascheva”.

Muzeul Mitropolitan, noutatea proiectului, este organizat în demisolul Catedralei Mitropolitane. O trăsătură distinctă a spațiului este autonomia sălilor, ce comunică prin culoare. Expoziția de bază a muzeului este organizată tematic, pe săli. Sala „Sinaxar”, cu localizare sub esplanada Catedralei Mitropolitane: denumirea sălii este dată de expoziția de bază și tema alocată acestui spațiu, Sinaxarul ortodox, ce cuprinde Calendarul ortodox al tuturor Sfinților și al Praznicelor din Anul bisericesc. Din această temă generală se extrag teme de expoziții temporare pentru acest spațiu. Sala „Ofrandă”, amplasată între Sala Sinaxar și Sala Eclesia: în această sală este ilustrată tema darului ritual în patru ipostaze: darul de muncă (sfințita trudă a mâinilor), ceara ca ofrandă (daruri de ceară), pâinea rituală, precum și oul roșu și oul muncit pentru Paști (scris sau închistrit). Sala „Ctitorilor”, localizată între Sala Ofrandă și Sala Eclesia: spațiul denumit generic Sala Ctitorilor prezintă două colecții speciale de obiecte puțin sau deloc cunoscute publicului: Antimisele și Pomelnicele ctitorești (diptice și pălmare). Sala „Eclesia”, cu localizare sub Catedrala Mitropolitană: în această sală este descris drumul pe care urcă omul spre cer. Acest drum, făcut împreună cu și ajutați de Maica noastră, Biserica, este înfățișat prin prezentarea Tainelor Bisericii și a lucrărilor sfințitoare asupra omului și creației. „Calea Crucii”, amplasată în culoarul perimetral subteran al Catedralei Mitropolitane, oferă o perspectivă inedită asupra zonei de fundare a construcției și prilejuiește o incursiune spectaculoasă în timp. Acesta este valorificat prin plasarea unor exponate compatibile spațiului și microclimatului: pietre tombale, monumente funerare (cruci vechi de piatră), clopote de biserică, toace și tochițe metalice, troițe. Sala „Istoria duhovnicească a Moldovei”, localizată între Sala Eclesia și Sala Baptisteriu: pe pereții acesteia sunt expuse hărțile istorice ale Moldovei de-a lungul a șase secole ce curg de la recunoașterea Mitropoliei Moldovei, împreună cu tabelele de corespondență între succesiunea domniilor din fiecare secol și succesiunea mitropoliților Moldovei. Sala „Baptisteriu”, cu localizare sub Fântâna lui Hodocin: este organizat în jurul bazinului pentru botezul adulților, care dă și numele sălii. Este un spațiu expozițional, în care sunt abordate două teme importante: persoanele care slujesc Biserica și fac parte din laicat, respectiv slujitorii Altarului, ce formează clerul. Tot aici este și un spațiu liturgic, pentru săvârșirea Tainei Sfântului Botez pentru adulți.

Sursa: doxologia.ro

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Samaritencii

Evanghelia Duminicii
Ioan 4, 5-42

însetez, nici să mai vin aici să scot. Iisus i-a poruncit: mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Dar femeia, răspunzând, i-a zis: n-am bărbat. Iisus i-a răspuns: bine ai zis că n-ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care-l ai acum nu-ți este bărbat; aceasta adevărat ai spus.

Doamne, a zis femeia către Dânsul: văd că Tu ești proroc. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; iar voi ziceți că în Ierusalim este locul cuvenit pentru închinare. Dar Iisus i-a zis: femeie, crede-Mă că vine vremea, când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați la ce nu știți; noi ne închinăm la ce știm, căci mântuirea este de la iudei. Dar vine vremea și acum a venit, când închinătorii, cei adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci Tatăl astfel voiește să fie cei ce se închină Lui. Duh este Dumnezeu; și cei ce se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr. A zis femeia către Dânsul: știm că va veni Mesia, căruia I se zice Hristos; când va veni, Acela ne va spune nouă toate. Iisus i-a răspuns: Eu sunt, cel care vorbeșc cu tine. Dar atunci au venit ucenicii Lui și se mirau că vorbea cu o femeie; însă nimeni nu l-a zis: ce o întrebi, sau despre ce vorbești cu dânsa? Atunci femeia și-a lăsat găleata s-a dus în oraș și a zis oamenilor: veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva aceasta este

Hristos? Deci au ieșit din oraș și veneau către Dânsul. În timpul acesta ucenicii Lui îl rugau zicând: Învățătorule, mănâncă. Dar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care nu-o știți. Deci ucenicii se întrebau între ei: nu cumva l-a adus cineva să mănânce? Iisus însă le-a zis: mâncarea Mea este să fac voia Celui care M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Oare nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: ridicați ochii voștri și vedeți holdele că sunt albe, gata pentru seceriș. Iar cel care seceră primește plată și adună rod în viața de veci, ca împreună să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră; căci aici se adevărește zicerea că: altul este cel ce seamănă și altul cel ce seceră. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. Iar, din orașul acela mulți dintre samarineni au crezut într-însul, pentru cuvântul femeii care mărturisise: mi-a spus mie toate câte am făcut. Deci după ce au venit la Dânsul, samarinenii L-au rugat să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui, iar femeii îi ziceau: credem nu numai pentru vorbele tale, ci fiindcă noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii.

Sf. Ioan Gura de Aur: Duminica Samaritencei

Ne trebuie multă râvnă și trebuie să ne însuflețescă un zel destul de mare, fără de care nu vom putea dobândi bunurile pe care ni le-a promis Iisus Hristos. Și sigur, o spune el însuși, pe atât zicînd: „Dacă cineva nu-și ia crucea sa și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine” (Mt. 10,38) și pe atât: „Eu am venit să arunc foc pe pămînt și cît aș dori Eu ca să se aprindă” (Lc. 12,49).

Prin aceste cuvinte, Iisus Hristos ne învață că ucenicul Lui trebuie să fie râvnitor, cu totul de foc și totdeauna gata să se expună la tot felul de pericole.

Așa era samarineanca; inima ei era așa de aprinsă din cuvîntul lui Iisus Hristos pe care l-a auzit încît lăsîndu-și găleata și apa pentru care a mers la fîntîna aceasta, ea aleargă în cetate ca să cheme tot poporul ca să vină să-L vadă pe Iisus.

„Veniți, zice ea, și vedeți un om care mi-a spus mie toate cîte am făcut”. Vedeți râvna ei, vedeți prudența ei; ea a venit să scoată apă, și aflînd adevărul izvor, ea părăsește disprețuiește fîntîna pămîntească, pentru a ne învăța, cu toate că printr-un exemplu destul de smerit, că dacă vrem să ne punem să studiem cereasca învățură, noi trebuie să disprețuim toate lucrurile veacului.

Ceea ce au făcut apostolii, această femeie a făcut-o la fel, și chiar cu mai multă râvnă în măsura puterilor ei. Aceia fiind chemați, și-au lăsat plasele lor, dar aceasta, în mod voluntar, și fără să-i poruncească nimeni și-a lăsat găleata și a făcut slujbă de evanghelist; bucuria ei i-a dat aripi, și ea nu aduce la Iisus Hristos o persoană sau două ca Andrei și ca Filip, ci pune în mișcare toată cetatea și atrage la el tot poporul.

Vedeți cu cîtă prudență vorbește ea. Ea n-a zis: veniți să-L vedeți pe Hristos; ci prin aceleași menajamente cu care i-a cîștigat Iisus Hristos inima ei, ea îi atrage îi angajează și pe alții.

„Veniți, zice ea, și vedeți un om care mi-a spus mie toate cîte am făcut”; ea nu s-a temut să spună: „Care mi-a spus toate cîte am făcut”, cu toate că ar fi putut spune: veniți să-l vedeți pe Profetul. Dar cînd un suflet este cuprins de focul divin nimic pămîntesc nu-l mai atinge, el este nesimțitor la faima bună sau rea, el merge unde-l mîna flacăra din el. „Nu cumva Acesta este Hristosul?”

Remarcați încă marea înțelepciune a acestei femei: ea nu asigură de nimic, dar nu mai păstrează tăcerea. Căci ea nu voia să-i atragă la propria ei părere prin propria sa mărturie, ci voia ca ei să vină să-L asculte pe Iisus Hristos, ca să împărțescă între ei sentimentul ei, judecînd bine că, prin aceia, ceea ce a zis ea dobîndea și mai multă putere, și mai multă adevăritate.

Totodată Iisus Hristos nu i-a descoperit ei întreaga sa viață, ci ceea ce a făcut-o pe ea să audă de la El a făcut-o să judece că el avea cunoștințe despre toate celelalte. Ea n-a zis: veniți, credeți; ci „Veniți și vedeți”; ceea ce în mod sigur, era mai puțin puternic și mai potrivit ca să-i atragă.

Ați remarcat bine înțelepciunea acestei femei?

Ea știa, da, ea știa să nu se îndoiască, că imediat ce ei vor gusta din această apă, li se va întîmpla și lor ceea ce i s-a întîmplat ei. Apoi, o persoană cu un suflet mai îngroșat ar fi vorbit despre muștrarea pe care i-a făcut-o în cuvinte cam ascunse; dar această femeie spune în mod deschis viața ei, și face o mărturisire publică pentru a atrage și a aduce pe toată lumea la Iisus Hristos.

„Intre timp, ucenicii Lui îl rugau zicînd: „Învățătorule, mănîncă” (31). Aceste cuvinte: „ei îl rugau” înseamnă în limbajul lor: „ei îl îndemneau”.

Văzînd că este cuprins de căldură și moleșală, ei îl îndemneau: aceasta nu era o libertate prea familiară care-i îndemna să-l constrîngă la ceva lucru, ci iubirea pe care o aveau ei pentru învățătorul lor.

Ce le răspunde Iisus Hristos? „Eu am de mîncat o mîncare pe care voi nu o știți” (32). Iși ziceau deci ei unii altora: „Nu cumva l-a adus cineva, să mănînce?” (33).

Pentru ce vă mirați voi dar că o femeie, auzind vorbindu-se despre apă, ar fi crezut că era vorba de o apă naturală, atunci cînd chiar ucenicii nu au alt sentiment și nu se ridică la nimic duhovnicesc; ei se îndoiau arătînd totodată după obiceiul lor, cinstea și respectul pe care-l au ei pentru învățătorul lor, și vorbesc împreună fără să îndrăznească să-l întrebe. Ei fac la fel cu altă ocazie, sau dorind să-I ceară motivul unui lucru, ei se abțin imediat.

Ce zice încă Iisus Hristos? „Mîncarea Mea este să fac voia Celui Care M-a trimis și să săvîrșesc lucrul Lui” (34). Aici Iisus Hristos numește mîncarea sa mîntuirea oamenilor, în care ne arată grija deosebită pe care o are el față de noi, și măreția Providenței sale divine.

Căci această dorință fierbinte pe care o avem noi pentru lucrurile vieții, Dumnezeu o are pentru mîntuirea noastră.

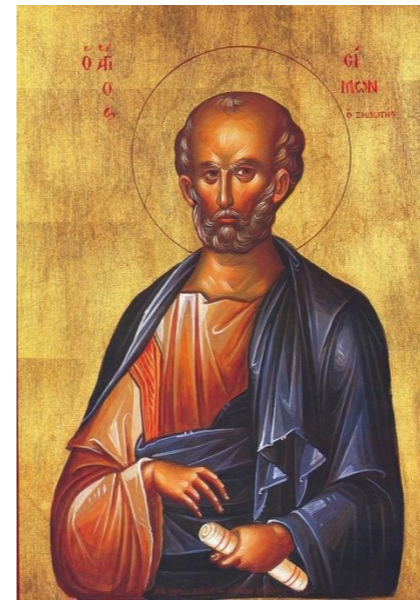
Dar fiți atenți la acestea: mai întîi, Iisus Hristos nu descoperă totul. Ci mai întîi pune pe ascultător în suspensie în ascultare, el îl aruncă în îndoială, ca apoi după ce a început să caute sensul a ceea ce a auzit, tulburat de nesiguranță, el să primească apoi cu mai multă dorință și cu bucurie explicarea pe care o căuta, și să-și dubleze ascultarea.

Pentru ce deci Mîntuitorul n-a zis mai întîi: Mîncarea mea este să fac voia tatălui Meu? Cu toate că aceia nu era destul de clar, aceasta era chiar mai clar decît ceea ce a spus-o; dar ce zice el? „Eu am de mîncat o mîncare pe care voi nu o știți”. Mai întîi deci, cum am spus-o, prin îndoiala în care îi pune El, El îi face mai atenți, și îi obișnuiește să înțeleagă ceea ce zice El în mod tainic și prin închipuiri. Apoi, Iisus Hristos spune în ceea ce urmează care este voința Tatălui Său.

„Nu ziceți voi că mai sînt patru luni și vine secerișul? Iată vă zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele că sînt albe pentru seceriș” (35).

Iată că Iisus Hristos prin cuvinte simple, printr-o comparație familiară, ridică sufletul ucenicilor săi la contemplarea lucrurilor celor mai mari și mai sublime: sub numele de mîncare (carne), el n-a vrut să le facă cunoscut alt lucru, decît mîntuirea viitoare și apropiată a oamenilor!

Sfântul Apostol Simon Zilotul, ocrotitorul familiei și al căsătoriei

Originar din Cana Galileei și recunoscut ca fiind ocrotitorul familiei și al căsătoriei, Sfântul Apostol Simon Zilotul este sărbătorit de Biserica Ortodoxă pe data de 10 mai.

Cînd Simon a avut nunta cea legiuită, a fost chemat și Iisus cu ucenicii săi acolo, unde, neajungîndu-le vinul, Domnul a prefăcut apa în vin. Mirele, văzînd o

minune ca aceea, îndată a crezut că Domnul Iisus este adevăratul Dumnezeu și, lăsîndu-și nunta și casa, i-a urmat Lui cu osîrdie, pentru care s-a numit "Zilotul", adică plin de zel, râvnitor. Deci s-a aprins cu atât de mare dragoste dumnezeiască către Hristos, încît și mireasa sa și pe toate cele lumești le-a trecut cu vederea pentru dragostea lui Dumnezeu, și și-a făcut sufletul său mireasă Mirelui Celui fără de moarte, numărîndu-se în ceata ucenicilor lui Hristos, și a fost unul din cei doisprezece Apostoli.

Iar după ce a primit cu ceilalți Sfinți Apostoli pe Preasfântul Duh, Cel ce S-a pogorât în chip de limbi de foc, a trecut în Mauritania și în Africa, propovăduind pe Hristos și răbdînd pentru El cu râvnă înfocată. După

aceea, fiind în Britania și luminînd pe mulți prin cuvîntul Evangheliei, a fost răstignit de cei necredincioși și s-a sfârșit prin pătîmirea cea de un chip cu a lui Hristos.

Rugăciune pentru fericirea în căsnicie, cătrecă Apostolul Simon Zilotul

Sfinte, slăvite și întrutotlăudate Apostole al lui Hristos Simone, cea ce te-ai învrednicit a-L primi în casa Ta din Cana Galileei pe Domnul nostru Iisus Hristos și pe Preacurata Lui Maică, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și a fi însuși văzător al preaslăvitei minuni a Domnului! Cu credință și cu dragoste ne rugăm ție: cere de la Hristos Domnul să prefacă sufletele noastre iubitoare de păcat în vase vrednice ale harului; păzește-ne și ocrotește-ne cu rugăciunile tale de ispitele diavolești și de căderile în păcat, și mijlocește ca să primim de Sus ajutor în vremea trîndăvirii, ca să nu ne poticnim de piatra smintelii, ci să umblăm fără abatere pe calea cea mîntuitoare a poruncilor lui Hristos, până ce vom ajunge la fericitele locașuri ale Raiului, unde tu acum sălășluiești și te veselești.

Așa, Apostole al Mîntuitorului, nu ne rușina pe noi, cei ce nădăjduim cu tărie la tine, ci fii nouă ajutor și acoperitor toată viața noastră, și ne ajută a săvârși viața aceasta vremelnică întru bună credință și bineplăcută lui Dumnezeu, a dobîndi sfârșit creștinesc și pașnic, a ne învrednici de răspuns bun la Înfricoșătoarea Judecată a lui Hristos, ca scăpînd de vămile văzduhului și de tirania cumplitelui stăpînitor al acestei lumi, să moștenim Cereasca Împărăție și să preaslăvim numele cel de mare cuvîntă al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, în vecii vecilor. Amin.

Sursa: doxologia.ro

Două apariții editoriale la aniversarea a 75 de ani de la nașterea lui Ioan Alexandru

Miercuri, 18 mai 2016, în cadrul Conferinței Naționale *Universul religios și simțirea românească la Ioan Alexandru. 75 de ani de la nașterea marelui poet național*, la Centrul de Cercetări Științifice Interdisciplinare "Dumitru Stăniloae" din Târgoviște a avut loc lansarea celor două volume cu versurile lui Ioan Alexandru publicate de Fundația Națională pentru Știință și Artă.

Supranumit și „Poetul-Mărturisitor al lui Hristos”, Ioan Alexandru s-a remarcat nu doar ca poet, eseist, jurnalist, traducător, om politic, dar și ca mărturisitor prin faptă. Astfel, este memorabilă atitudinea sa din noaptea de 21 Decembrie 1989 când, la București, el a purtat Crucea și Icoana Mîntuitorului Iisus Hristos printre soldați, răniți și participanți la Revoluție, din Piața Romană până în Piața Unirii. Ioan Alexandru este de asemenea cunoscut ca fondatorul „Mișcării Pro Vita” și un mare iubitor de țară și neam.

„O Europă care nu va fi creștină, va fi un nou Turn Babel; o nouă babilonie de criminali și de oameni nefericiți strănși laolaltă”

(Ioan Alexandru).

La mulți ani, Simon !

Transmitem pe această cale cele mai frumoase gânduri P.C. Părinte Mihai Mărgineanu, doamnei preotese Gabriela, cărora Dumnezeu le-a binecuvîntat familia, luni, 23 mai a.c., cu un nou nepoțel, Simon, avîndu-l ocrotitor principal pe Sfântul Apostol Simon Zilotul.

Aceleași gânduri de felicitare și urări de sănătate, transmitem părinților micuțului, Cosmina și Mircea Gabriel Stoleriu, frățiorului său Luca Mihail, precum și celorlalți bunici, familia Pr. Mircea și Mihaela Stoleriu

